

завърнѣ Папа-та въ Рымъ. Чрѣзъ суровѣ жесто-
 кость първый освободенъ Папа принуди Кардина-
 ли-тѣ до толгози, що-то избрахѣ единъ други Папа
 (1378); и сега Християнство-то имаше зрѣлице
 на двама Папы, кои-то взаимно ся проклѣхѣ и
 всѣкый по силѣ-тѣ си, ся трудеше да истощава
 народъ-тѣ. Това врѣме наричахѣ *Схизма*; тя
 траяше почти 40 години (1378—1417). При
 това Християне-тѣ можихѣ да ся научять че, и
 безъ Папа-та може да ся живѣе, но до това не
 ся е мыслило. Обаче дързихѣ да заключавать, че
 ако и ся и изискува единъ общый главатарь,
 единъ вееленскый соборъ, кой-то ще стои надъ
 всичкы-тѣ Папы, то трѣбва да ся състави. Такъ-
 въ единъ соборъ ся състави въ *Пизѣ* въ 1309
 годинѣ; но той само умножи зло-то, понеже сега
 настанѣхѣ три Папы. Най-сетнѣ ся свыка единъ
 свѣтъ въ *Констанцѣ* да ся нарѣди отъ ново
 власть-та на Папѣ-тѣ. Но това свыканіе не е
 сполучило. Консилъ-тѣ свѣтуваше и рѣши много
 (1414—1418), отлѣчи Папа Іоанна XXIII като
 единъ рѣшителенъ богохулникъ, кой-то былъ обли-
 ченъ въ най-гнусны пороци, и въздигнѣ на прѣ-
 стола одного кой-то ся припозна на общо. Но това
 е было всичко, зашто-то сѣщій Консилъ го направи
 главатарь надъ кардиналы-тѣ и въ всичко е слѣд-
 валъ по старый начинъ; отъ кое-то станѣ явно
 че даже единъ консилъ не ще да създаде рефор-
 маціѣ на главѣ-тѣ и членове-тѣ, както това ся
 изискуваше все пѣ-вече и пѣ-вече. За особенно